UN DRUM SCURT, GREU, CARE TREBUIE SĂ CONFIRME REUȘITELE DE LA SOFIA

Sportivii români ai gheții și zăpezii trebuie să ciștige într-un an o valoare internațională mai mare

UN BILANT STIMULATOR

Participarea delegației studențești din România la cea de a X-a ediție a Universiadei de iarnă de la Sofia s-a soldat cu cel mai bun bilanț din istoria acestui sportivilor noștri la această competiție mondială de prestigiu. Plină în anul 1958, periodică în care au fost organizate campionate mondiale și europene în diferite discipline, reprezentanții noștri au reușit o singură medalie de aur, prin Mihai Bără, în 1951, la schi alpin, iar de cînd (Chamonix, 1960) Universiadele de iarnă au devenit ceea ce sînt acum, adică manifestări polisportive de anvergură, participările românești s-au soldat, de asemenea, cu o singură medalie, de argint, rod al evoluției de la ediția din 1966 (Sestriere, Italia) a echipei de hochei. În 1983, sportivii studenți din țara noastră au recoltat o medalie de argint (șafetă de biatlon 4x5 km), una de bronz (echipa de hochei), un loc 5 (Elena-Livia Reit, la 5 km fond), un loc 6 (Adrian Vasile la patinaj artistic) și au mai realizat încă patru clasări în primii 10 (la biatlon individual) și alte două situări în primii 15 (la biatlon și schi alpin). Acest salt general a fost obținut în condițiile unei participări mai numeroase decît la ediția anterioară ale Universiadelor albe (la Sofia au fost prezenți 700 de competitori față de doar 583, la Jaca, în Spania, în 1981). În capitala Bulgariei s-a putut constata, de asemenea, că un număr sporit de națiuni (35 față de numai 28, tot la ediția anterioară) își manifestă interesul față de această competiție de nivel mondial pe care mulți specialiști o numesc o „mică Olimpiadă". Pe arenele sportive din Sofia, de la Vitoșa și pînă la Borovec, au concurat mult mai multe personalități ale sporturilor hivernale decît la edițiile precedente. Este suficient să amintim pe P. Popanghelov, Daniela Zini, Olga Carvalova, Jana Sobstîcova, nume cunoscute din „Cupa Mondială" la schi alpin, M. Devetiarov, Liubov Zabolodskaia sau I. Lebanov, la schi fond, Toni Innauer la sărituri, Natalia Ovtcinikova și Takaschi Mura la patinaj, cu toții protagoniști ai campionatelor mondiale sau ai Olimpiadelor.

Prezența acestor sportivi și a altora a ridicat nivelul valoric al Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă ediția 1983 și a creat premisa ca orice clasare în partea superioară a clasamentelor să devină semn al unui progres real în acest context, afirmările sportivilor români determină satisfacție și un optimism care trebuie să rămînă însă moderat, doar o premisă pentru noi afirmări posibile numai prin continua amplificare a pregătirilor. Jocurile Olimpice sînt singurele care pot confirma saltul valoric obținut la Universiada.

UN „BRONZ" CARE OBLIGĂ...

Ținînd seama de faptul că la turneul de hochei al J.M.U. s-au aliniat și reprezentativele U.R.S.S., Cehoslovaciei și Finlandei, medalia de bronz cîștigată de echipa studențească a României poate fi socotită o performanță. Într-adevăr, în această companie selectă (România a înțlnit, în ordine Uniunea Sovietică, Finlanda, Cehoslovaciei și Japoniei) reprezentativa noastră a arătat o seamă de calități notabile care i-au determinat pe antrenorul sovietic Anatolii Igorov să declare, încă înainte de finalul competiției, că „echipa României merită din plin medalia de bronz". Capacitatea de mobilizare în momente grele (partidele cu Finlanda, cu Japonia și, în parte, cu U.R.S.S.), dorința de victorie, tehnicitatea lui Cazacu, Solyom, Gherghișan, Gereb, I. Antal și a altora, competența antrenorilor E. Pană și I. Tiron — iată argumente care au stat la baza obținerii „bronzului" echipei noastre. Mai mult. Atunci cînd în unele momente ale meciului cu U.R.S.S., hocheiștii români s-au asumat responsabilitatea de a juca un hochei și n-au mai aruncat pucul... ca să scape de el, ei au demonstrat unor tribune pline (toate meciurile echipei noastre au fost considerate partide-vedetă) că au capacitatea de a se ridica la nivelul adversarilor lor. În consecință, mai mult decît în tacte cu adversari puternici, o mai mare încredere în valoarea și forțele proprii ar contribui decisiv la sporirea competitivității hocheiului românesc, mai cu seamă în perspectiva campionatului mondial (grupa B) din Japonia, de la sfîrșitul acestei luni, și a calificării la turneul olimpic din 1984.

Mai e nevoie, însă, ca hocheiștii noștri să rezolve unele probleme care, în momentul de față, greveacă asupra posibilităților lor de exprimare. Ar fi, în primul rînd, aspectele disciplinare. La Sofia, echipa noastră s-ar fi situat pe primul loc în clasamentul internațional al disciplinei, cu 64 de minute de penalizare, urmată de Uniunea Sovietică, cu 53 de minute și de Coreea de Sud, cu 47 de minute! Jucătorii noștri au oferit astfel, cu bună știință, adversarilor lor un avantaj nejustificat, care a putut deseori prompt în partida cu U.R.S.S. și mai cu seamă cu Japonia, cînd am primit trei goluri în inferioritate numerică.

Trebuie, de asemenea, ca antrenorii echipei naționale a României (în care evoluează atît de mulți jucători legitimați în cadrul asociației studențești) să promoveze noi talente, tinere și bine pregătite, pentru a evita situații ca acelea pe care le-au trecut la Sofia. Așa de pildă, Eduard Pană, care va conduce echipa României și la C.M. din Japonia, s-a aflat la Universiadă în situația de a trimite pe gheață, în partida cu Japonia, doar două linii (Cazacu-Hălăucescu-Solyom și Gherghișan-Chița-Gereb) pentru a nu periclita avantajul de două goluri (3—3) luat în prima repriză. Este cunoscută oboseli de pregătite în cele mai talentate sportive întîlnite aici, la Vitoșa. Atent pregătită, are șanse frumoase în viitoarele concursuri internaționale și chiar în cursele olimpice". Opinie autorizată la care subscriem. Realitatea clasamentelor (locul 6 la 15 km și „doar" locul 12, la 10 km) susține afirmațiile specialistului nordic: talentul i-a permis Elenei să alerge la un nivel ridicat în proba scurtă situîndu-se la numai 37 de secunde de „medalia de argint"! În schimb, nefiind pregătită la cel mai înalt nivel posibili, ea n-a rezistat pe distanța de 10 km. Concluziile privind pregătirea Elenei-Livia Reit în următoarele aproape 360 de zile de pînă la Jocurile Olimpice se impun de la sine.

Nu aceleași constatări despre colegii și colegele de probă ale acestei performere de talent. Cu toții au ocupat numai locuri în a doua jumătate a clasamentelor, în urma unor evoluții modeste. Reorientarea factorilor de resort spre antrenarea tuturor loturi, masculin și feminin, devenind obligatorie.

Dacă prestațiile sportivilor români la Universiada de iarnă de la Sofia au avut darul să satisfacă în momentul respectiv, e obligatoriu să legăm, însă, aceste realizări de perspectiva Jocurilor Olimpice de iarnă din 1984. PERFORMERII ȘI SPECIALIȘTII PARTICIPANȚI LA ÎNTRECERILE DE LA SOFIA TREBUIE SĂ ȘTIE CĂ REUȘITELE DIN 1983 VOR DEVENI SEMNIFICATIVE CU ADEVĂRAT NUMAI CU CONDIȚIA CA ELE SĂ FIE REPETATE ÎN 1984, LA J.O., iar pentru ca performerii gheții și zăpezii din România să demonstreze un grad de competitivitate la înalt nivel pe pistele și arenele de la Sarajevo, sînt necesare o serie de măsuri pe care factorii responsabili să le ia în considerație. Printre acestea se numără:

● Întinerirea loturilor naționale de schi fond, în special cel feminin, în cadrul cărora numai Elena Reit a demonstrat o anumită valoare și posibilități de progres.

● În cadrul termeni trebuie pusă și problema lotului biatloniștilor, în care toți tinerii talentați și de perspectivă să fie cooptați cît mai curînd și încadrați într-un proces intensiv de pregătire. Actualul cuplu de antrenori, Arghiropol - Gîrniță, are prestigiul necesar de a impune un stil de muncă serios, responsabil, eficient.

● Neconcludența la Universiadă, prestația schiorilor alpini a fost grevată în perioada premergătoare I.M.U. de lipsa acută de zăpadă din acest sezon, de neparticipările, în ultimii doi ani, la concursuri de coborîre și de slalom uriaș. Acest sezon și cei viitor trebuie exploatate la maximum pentru pregătire și pentru acumularea de puncte F.I.S., care să permită alpinilor noștri selturi valoroase și poziții privilegiate la startul competițiilor internaționale.

● Procesul de afirmare a patinatorilor, artistici dar și vitezișți, are toate condițiile de a continua. Federația de specialitate a probat în 1982-83 capacități organizatorice reale în această direcție. Pregătirea intensivă din țară, conjugată cu participarea la cît mai multe concursuri internaționale și cu perioade de antrenament și schimburi de experiență cu valoroase echipe de peste hotare par a fi căi ale unui progres sigur.

● Hocheiul românesc poate progresa numai în condițiile în care toți factorii responsabili, și în special federația și conducerea tehnică, își vor conjuga eforturile ca la C.M. din Japonia și, în eventualitatea calificării, la Sarajevo, echipa națională să nu-nceapă mult mai mult la antrenamente, să beneficieze de aportul tuturor jucătorilor de valoare și să nu mai fie handicapată de indisciplina manifestată pe gheață.

Universiada de iarnă 1983 n-a fost decît un start pe drumul afirmărilor olimpice viitoare. Greul de-abia acum începe !

Radu TIMOFTE

Gh. Gîrniță: „ȘTAFETA DE BIATLON POATE ADUCE PUNCTE OLIMPICE"

Întrucît medalia de argint cucerită de șafeta de biatlon a României se leagă, în mare măsură, de venirea lui Gheorghe Gîrniță, vicecampion mondial în 1974, pe 20 de km, la conducerea lotului considerăm utilă, acum, o discuție cu tînărul specialist.

— Ce elemente noi ale pregătirii au condus spre reușita de la Borovet?

— O cantitate mai mare de muncă, mai multe ore pe schiuri, fapt permis de perioadele de pregătire de la Murmansk, de concursurile din Iugoslavia, R.D. Germană, Bulgaria. Am muncit mult pe rolle, de mare folos ne-a fost complexul de biatlon amenajat în acest an pe Valea Rîșnovei, lîngă Predeal. Am mărit, de asemenea, cantitatea de cartușe trase, fapt care a condus la micșorarea, în egală măsură, a numărului de minute și ture de penalizare din concursuri. Cu vreo doi ani în urmă, cu greu cobora o șafetă românească sub 6—7 ture de penalizare, urmare a focurilor ratate în poligon. Acum, la Borovet, în condiții de mare stress, cei patru componenți ai „șafetei de argint" au tatat cinci dieseri dar trei dintre ele au aparținut unui singur sportiv.

— Odată cu această medalie de argint, cîștigată la Universiadă și susținută de alte cîteva prezente în primii 10 la probele individuale, e de așteptat ca biatloniștii să aibă la Sarajevo o comportare mai bună decît la precedentele Olimpiade?

— Numai realizînd o mare cantitate de muncă, putem obține sporirea capacității de efort și automatizarea evoluțiilor din poligon. Împreună cu antrenorul Arghiropol gîndim că esențialul este acum să alcătuim lotul cu care să pornim pe drumul ultimului sezon preolimpic. Alături de Gh. Berdar și de V. Todașcă vom lua în seamă și o seamă de tineri, I. Lestyen și M. Rădulescu, în primul rînd. Și, ca să vă răspund la întrebare; la J.O. va fi foarte greu să emiți pretenții pentru probele individuale. În schimb, o șafetă bine pregătită poate sălta binișor spre primele șase locuri, cele care să aducă delegației României puncte olimpice.

Adrian Vasile : *zbor planat...*

ELENA REIT, O ALERGĂTOARE CU MARI PERSPECTIVE

Helka Ristolainen (Finlanda), delegat al F.I.S. pentru probele de schi fond ale Universiadei, exprima următoarea opinie la adresa **Elenei Reit**: „Este, valoric, foarte aproape de alergătoarele sovietice. Se află printre cele mai talentate sportive întîlnite aici, la Vitoșa. Atent pregătită, are șanse frumoase în viitoarele concursuri internaționale și chiar în cursele olimpice". Opinie autorizată la care subscriem. Realitatea clasamentelor (locul 6 la 15 km și „doar" locul 12, la 10 km) susține afirmațiile specialistului nordic: talentul i-a permis Elenei să alerge la un nivel ridicat în proba scurtă situîndu-se la numai 37 de secunde de „medalia de argint"! În schimb, nefiind pregătită la cel mai înalt nivel posibili, ea n-a rezistat pe distanța de 10 km. Concluziile privind pregătirea Elenei-Livia Reit în următoarele aproape 360 de zile de pînă la Jocurile Olimpice se impun de la sine.

POATE DEVENI COMPETITIV ADRIAN VASILE LA OLIMPIADĂ ?

La întrebarea din titlu am primit trei răspunsuri:

LETIȚIA MICLESCU, antrenoare : „Nu-i greu să răspund ferm, pentru că, în ultimii trei ani, am privit întrecerile oficiale, campionate mondiale și europene, la televizor. Totuși, la Sofia am văzut că elevul meu Adrian Vasile poate deveni competitiv la înalt nivel tehnic și artistic — colega mea, coregrafa Gabriela Munteanu are un mare merit — sintem pe un drum bun care trebuie urmat. E nevoie, acum, de multe concursuri. De întreceri cît mai multe și, mai ales, cît mai grele".

ADRIAN VASILE : „Întrecerea de la Sofia mi-a dat încredere în mine. Acolo am pornit handicapat de exercițiile impuse, la care m-am clasat pe locul 8. Am mai „îmbinzi" puțin juriul la programele scurt și lung, unde am mai cîștigat cîteva locuri. Am concluzia rămîne: este nevoie de multă muncă la exercițiile impuse, esențiale, pentru evoluția următoare, dar și pentru... notele juriului. E greu însă de găsit un patinoar cu adevărat primitor pentru patinatori : fie că nu ne lasă hocheiștii (la București sau la Miercurea Ciuc), fie că gheața este neîngrijită, zgrunțuroasă, deci ineficientă pentru antrenamente bune („impus"). Or, la Olimpiadă, dacă nu ești bine pus la punct la toate capitolele, n-ai șanse să te clasezi onorabil. Cum vreau eu din tot sufletul".

GHEORGHE DUNĂRINȚU, secretarul F.R. Patinaj : „După relativa reușită a patinajului artistic românesc, începută încă de la concursurile din toamnă (Zagreb, Praga, Moscova, Lipetsk, Banska-Bistrica), încununată de locul 6 obținut la Sofia de Adrian Vasile, privim cu optimism viitorul sezon olimpic. Pe baza unui plan special, un lot de băieți și fete va intra curînd în pregătire intensivă. Vom încerca să le asigurăm tuturor condiții bune de pregătire în țară și posibilități de a participa la unele întreceri internaționale grele. Intrucît am găsit multă înțelegere din partea forurilor locale și a administrației patinoarului din Gheorgheni, vom apela, în continuare, la această bază, unde să ne putem desfășura în liniște pregătirile".

PROPUNERE

Întrucît la Universiada de la Sofia participarea la concursurile de patinaj artistic pe echipe a fost destul de restrînsă, supunem federației noastre de specialitate propunerea ca în vederea următoarei ediții a competiției (Belluno, Italia, 1985) să fie în considerație posibilitatea pregătirii din vreme a unor cupluri de patinatori care să încerce să obțină medalii. Patinajul ar contribui astfel la mărirea zestrei de trofee sportive universitare a României, eventualele succese însemnînd o bună propagandă în favoarea patinajului artistic.

O NOUĂ FORMULĂ DE ARBITRAJ LA BOX

Interviu cu tovarășul GHEORGHE GURIEV, vicepreședinte al E.A.B.A.

Recent a avut loc la Londra reuniunea Comitetului executiv al E.A.B.A., la lucrările căreia, din partea federației române de box, a participat tov. **Gheorghe Guriev**, vicepreședinte al E.A.B.A. și președinte al comisiei continentale de tineret. Cu această ocazie, forul boxului amator european a luat măsuri de aplicare a hotărîrilor congresului A.I.B.A. din noiembrie 1982, de la Colorado Springs (S.U.A.). Unele probleme discutate (îndeosebi cele referitoare la perfecționarea sistemului de arbitraj și la noi măsuri de protecție a boxerilor) fiind deosebit de importante pentru activitatea pugilistică din țara noastră, i-am adresat tovarășului Gh. Guriev cîteva întrebări.

— Înțelegem că la lucrările Comitetului executiv E.A.B.A. de la Londra, la care ați participat, arbitrajul, acest „cui al lui Pepelea" din box, a fost principalul subiect de discuție. Ce noutăți ne aduceți?

— **Referitor la arbitraje, principala noutate constă în măsura următoare, care se va aplica chiar la Campionatele europene de la Varna (7—15 mai): 5 membri din juriu vor puncta și ei la fieceare partidă.** La decizii de 3—2, președintele juriului va aduna foile de arbitraj ale membrilor din juriu desemnați să puncteze și dacă punctajul acestora va fi de 5—0 sau 4—1 **impotriva deciziei de 3—2, atunci** hotărîrea arbitrilor va fi schimbată.

— Se poate întîmpla, însă, ca și membrii juriului să puncteze cu... 3—2 împotriva deciziei arbitrilor. Atunci ce se întîmplă?

— **În această situație rămîne valabilă decizia arbitrilor judecători.**

— În noua formulă de arbitraj, contestațiile șefilor de delegații împotriva deciziilor vor avea acum o... soartă mai bună decît în trecut?

— **Nu. Contestațiile conducătorilor de delegații sau ale antrenorilor nu au fost luate în discuție nici o dată la schimbarea deciziilor și nici în viitor nu vor avea alt rezultat decît, maximum, sancționarea unor arbitri. Nu în legătură cu contestațiile este faptul că acestea trebuie însoțite, de acum înainte, de o taxă de 50 de dolari...**

— În legătură cu arbitrajul au mai fost și alte noutăți?

— **Referitor la regulile de arbitraj, nu. Pot să vă informez, însă, că la reuniunea de la Londra arbitrul Constantin Chiriac a fost ales membru supleant în comisia de arbitri și judecători E.A.B.A. Consider această numire ca un succes al boxului românesc, deoarece pentru prima dată are un reprezentant în acest for internațional. Tot cu această ocazie a fost atestat arbitrul român Dumitru Petrișor pentru a oficia la Campionatele europene de la Varna. Amintesc, de asemenea, confirmarea lui Gheorghe Chivăr, Teodor Gheorghe și Nicolae Mocsar ca arbitri judecători E.A.B.A.**

— S-au luat și unele măsuri referitoare la protecția boxerilor în timpul luptei. Care sînt?

— **Începînd cu „europenele" de la Varna se va boxa cu mănuși de 8 uncii, pînă la categoria semimijlocie, iar de la mijlocie mică în sus, cu mănuși mai mari, de 10 uncii. S-a stabilit, de asemenea, ca purtarea protezelor dentare și a cochiliilor să fie absolut obligatorie.**

— Alte probleme?

— **S-au discutat multe. Deosebit de importantă mi se pare însă hotărîrea luată în legătură cu participarea la „Cupa mondială", care va avea loc în noiembrie la Roma. La această competiție fiecare țară va fi reprezentată de cîte trei boxeri, cîștigători ai unor competiții de zonă, care vor boxa în sistem eliminatoriu. Este o competiție de mare prestigiu, la care vor participa cei mai buni pugiliști ai lumii, și e bine că federația noastră a luat din timp măsuri de participare.**

● Contestare a deciziei — o acțiune doar costisitoare ● Cei 5 arbitri judecători dublați la puncte, de... 5 membri ai juriului ● Finaliștii campionatelor europene, incluși în echipele care vor reprezenta Europa la „Cupa Mondială"

Cine „vine" după Florin Segărceanu ?

ECHIPA ROMÂNIEI ÎN PRIMELE OPT FORMAȚII ALE LUMII. DAR CUM CREȘTEM VALOAREA TENISULUI NOSTRU ?

● La 16 ani un jucător trebuie să fie capabil să abordeze „Cupa Davis" ● Se impune și „coborîrea" virstei selecției pentru tenis ● Competițiile interne și internaționale — subordonate cerințelor echipei naționale

Sînt destul de puține țările unde tenisul dispune de suficiente rezerve, de o bază de masă de performanță în măsură să asigure rapid și eficient schimbul de generații în activitatea de performanță. La noi, ca și în Anglia, ca și în Ungaria, ca și în Polonia — dar am putea oferi încă multe exemple — doar cîțiva jucători au fost, ani de-a rîndul, „stîlpi" ai formațiilor de „Cupa Davis" — (căci numai la aceasta ne vom referi). Vom reaminti astfel că baza reprezentativei României au constituit-o Ion Țiriac și Ilie Năstase, de numele cărora se leagă cele mai multe și mai mari succese. Au mai fost, apoi, Dumitru Hărădău, destul de „longeviv" și el, Traian Marcu, Andrei Dîrzu și alți cîțiva. Din 1978 încoace cel care îi „dublează" — la o cotă valorică destul de înaltă — pe Ilie Năstase se străduiește să-l talenteze Florin Segărceanu. Cam atît...

De aceea, după succesul ultim din „Cupa Davis" al reprezentativei noastre (5—0 cu Chile, săptămîna trecută, la Timișoara), cea ce a făcut ca echipa României să se mențină încă un an între cele mai bune opt din lume, ne-am propus o investigație în „verticală" tenisului nostru, dorind să aflăm dacă este asigurat schimbul de mîine al „Cupei Davis". Și ce am aflat ?

„LA CEL MULT 16 ANI — TITULAR ÎN „CUPA DAVIS"

L-am abordat în acest scop — nici nu se putea un interlocutor mai potrivit — pe **Alexe Bardan**, în dubla sa calitate : aceea de antrenor federal și de căpitan nejucător al reprezentativei masculine de tenis a României. Interlocutorului a făcut o primă observație : „Tenisul, ca și alte discipline sportive, se joacă acum în cu totul alte cote valorice decît acum cîțiva ani. Fantezia, talentul, îndeminarea nu mai sînt suficiente, din păcate. Să ne gîndim la marele nostru jucător Ilie Năstase. El putea foarte bine — cu calități la această ne vom referi). Vom reaminti astfel că baza reprezentativei României au constituit-o Ion Țiriac și Ilie Năstase, de numele cărora se leagă cele mai multe și mai mari succese. Au mai fost, apoi, Dumitru Hărădău, destul de „longevi